



# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia czwartek, 7 listopada 2024 r.

Poz. 4713

**U C H W A Ł A Nr XXVII/1416/2024**

**z dnia 5 listopada 2024 r.**

**Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej  
w Rzeszowie**

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie po rozpatrzeniu uchwały **Nr X/64/24 Rady Gminy Solina** z dnia 8 października 2024 roku zmieniająca uchwałę w sprawie opłaty uzdrowskiej oraz opłaty miejscowej na terenie Gminy Solina - działając na podstawie art.11 ust.1 pkt 5 i art. 18a ust.3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych ( Dz. U. z 2023 r., poz. 1325) w związku z art. 91 ust.1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz 1465)

**stwierdza nieważność § 1 ust. 1 uchwały** Nr X/64/24 z dnia 8 października 2024 roku zmieniająca uchwałę w sprawie opłaty uzdrowskiej oraz opłaty miejscowej na terenie Gminy Solina.

### **U z a s a d n i e n i e**

W dniu 8 października 2024 r. Rada Gminy Solina podjęła uchwałę Nr X/64/24 zmieniającą uchwałę w sprawie opłaty uzdrowskiej oraz opłaty miejscowej na terenie Gminy Solina. Uchwała powyższa wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie dnia 17 października 2024 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie badając przedmiotową uchwałę w trybie nadzoru na posiedzeniu w dniu 22 października 2024 r. uchwałą Nr XXVI/1335/2024 wszczęło postępowanie nadzorcze.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie ustaliło następujący stan faktyczny:

Jako podstawę prawną podjęcia przez Radę Gminy Solina ww uchwały wskazano przepisy art. 17 ust. 1 i 1a, art. 19 pkt 1 lit.b i d oraz pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. , poz. 70) oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz.1465). W paragrafie 1 ust. 1 uchwały Nr XVII/158/15 Rady Gminy Solina z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie opłaty uzdrowskiej oraz opłaty miejscowej na terenie Gminy Solina wprowadzono zmianę polegającą na ustaleniu wysokości opłaty uzdrowskiej od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę, w celach zdrowotnych, zlokalizowanych na obszarze Uzdrowska Polańczyk, w miejscowościach Polańczyk i Myczków - za każdą rozpoczętą dobę pobytu w wysokości:

- 1)od osób fizycznych, które ukończyły 15 lat w wysokości 4,00 zł,
- 2)od osób, które nie ukończyły 15 lat w wysokości 2,50 zł,
- 3)od osób:
  - a)niepełnosprawnych w stopniu znacznym,
  - b)całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji,
  - c)całkowicie niezdolnych do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji – w wysokości 3,00 zł.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie stwierdziło, co następuje.

W myśl art. 17 ust. 1a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić opłatę uzdrowską. Opłata uzdrowska pobierana jest od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz gminach uzdrowskich (Dz. U. z 2024 r. poz.1420) - za każdą rozpoczętą dobę pobytu. Zgodnie z art. 19 pkt 1 zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek tej opłaty określa rada gminy w uchwale, przy czym ustalone stawki nie mogą przekroczyć maksymalnych stawek określonych w ustawie. W art.17 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawodawca wymienił podmioty, od których nie pobiera się opłaty uzdrowskiej : 1) pod warunkiem wzajemności - od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) od osób przebywających w szpitalach; 3) od osób niewidomych i ich przewodników; 4) od podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę uzdrowską; 5) od zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

Jednocześnie art. 19 pkt 3 ustawy przyznaje organowi stanowiącemu kompetencje do określenia, w drodze uchwały, innych niż wymienione w ustawie zwolnień o charakterze przedmiotowym. Wprowadzone w tym przepisie ograniczenia, do kształtowania przez gminę wszystkich opłat lokalnych wskazują na brak możliwości podmiotowego różnicowania tych stawek. Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął, między innymi, Wojewódzki Sad Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 9 kwietnia 2014 roku (sygn. akt I SA/Gd 167/14) stwierdzając, że „rada gminy została upoważniona do ustalenia stawek w wysokości mniejszej niż podstawowa (zwolnień) tylko co do przedmiotu, natomiast zwolnienia podmiotowe zostały uregulowane w ustawie”. Również Wojewódzki Sad Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 5 maja 2022 roku (sygn. akt I SA/Sz 142/22) w odniesieniu do opłaty miejscowej stwierdził, że niedopuszczalne jest z punktu widzenia art.19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obniżenie stawki opłaty miejscowej dla emerytów, rencistów, kombatanów oraz dzieci do lat 6 oraz uchwalanie zwolnień o charakterze przedmiotowo-podmiotowym.

W związku z powyższym, Rada Gminy Solina ustalając zróżnicowane stawki opłaty uzdrowskiej w zależności od wieku osoby uiszczającej opłatę oraz osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym „całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji i całkowicie niezdolnych do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji wykroczyła poza kompetencje ustawowe, co narusza przepis art. 17 ust. 1a oraz art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Kolegium Izby ponadto podkreśla, że podejmując uchwały stanowiące akty prawa miejscowego w oparciu o przepisy ustawowe, rada gminy jest zobowiązana stosować się do ustawowego upoważnienia. Przepisy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i w świetle orzeczeń sądów administracyjnych nie można do nich stosować wykładni rozszerzającej (patrz. Wyrok WSA w Krakowie z dnia 20.04.2010 r. sygn. Akt III SA/KR 1/09).

W ocenie Kolegium Izby, wskazane powyżej naruszenie prawa ma zatem charakter istotny, co skutkuje stwierdzeniem nieważności §1 ust.1 uchwały Rady Gminy Solina.

W świetle powyższego Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie uchwaliło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę przysługuje Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie w terminie 30 dni od doręczenia uchwały.

Mirosław Paczocha

Prezes